

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE

---

23. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhledl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. Ježíš jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali.

Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“ (Mk 7,31-37)

Milí přátelé, v dnešním evangeliu jsme slyšeli o hluchoněmém. Toto postižení je jedno z nejtěžších, protože vyřazuje z komunikace. A komunikace je pro socializaci člověka velmi důležitá. Jen si zkusme sami sebe představit žít s takovým postižením. Jsme v rodině, ale nemůžeme sdělit své potřeby a city. Jsme mezi přáteli, ale neslyšíme, co nám chtějí říci. Snažíme se o mluvení, ale vydáváme ze sebe jen nesrozumitelné skřeky. Něco nás bolí, ale nikdo nám nerozumí. Takový těžký stav může snadno vést k izolaci, k uzavření se do sebe, ke strachu z druhých.

I když mají lidé zdravé uši, často mohou žít jako hluchoněmí. Společnost dnes spěje k individualismu, to znamená: starat se pouze o sebe. Žijeme s mechanismy, které nás činí slepými, hluchými, němými. Mnozí jsou „chyceni“ do virtuálních vztahů a nejsou schopni s nikým navázat vztah. Uzavření do sebe - hluchoněmí. Důsledkem toho je samota. I peklo se popisuje jako samota, kde není možno navázat jakoukoli komunikaci.

Náš hluchoněmý člověk, o kterém jsme slyšeli v evangeliu, na tom byl podstatně lépe. Měl totiž přátele, kteří ho měli nejen rádi, ale museli mít i víru, že Ježíš ho dokáže uzdravit. Nejen, že ho k Ježíši přivedli, ale prosí za něj, protože on prosit nemohl. V jejich snaze o dobro jejich přítele můžeme vidět první zprostředkování víry. Můžeme vidět jejich misijní rozměr. Co to znamená? Každý křesťan má před Bohem velkou odpovědnost za všechny lidi, kteří jsou ještě „hluší“. Ti, kteří jsou „hluší“ nemají nemocné uši, ale přesto neslyší, že Bůh o nich ví, že Bohu na nich záleží, že Bůh čeká na jejich obrácení a na to, aby je dovedl zpět k sobě do ráje. Co máme tedy dělat? Jak máme my sami nebýt „hluší“ a pomáhat druhým, jako ti přátelé z dnešního evangelia? Prosme za sebe navzájem a pomáhejme si na cestě k Ježíši. Jak? Můžeme začít tím, že si budeme vzájemně naslouchat. To znamená, že si na druhé uděláme čas. Že budeme o druhých přemýšlet a nebudeme stále jen spěchat. A co udělat, abychom v tom byli vytrvalí? Stejně jako Ježíš, obraťme své oči k nebi a prosme Boha našeho Otce za milosti, které nám On může dát.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

23. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři.

Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně.

Ježíš jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“ (Mk 7,31-37)

Pomůcky: Kartička vystřižená pro každého

Milí přátelé, v dnešním evangeliu jsme slyšeli o hluchoněmém. Toto postižení je jedno z nejtěžších, protože vyřazuje z komunikace. A komunikace je pro socializaci člověka velmi důležitá. Jen si zkusme sami sebe představit žít s takovým postižením. Jsme v rodině, ale nemůžeme sdělit své potřeby a city. Jsme mezi přáteli, ale neslyšíme, co nám chtějí říci. Snažíme se o mluvení, ale vydáváme ze sebe jen nesrozumitelné skřeky. Něco nás bolí, ale nikdo nám nerozumí. Takový těžký stav může snadno vést k izolaci, k uzavření se do sebe, ke strachu z druhých.

I když mají lidé zdravé uši, často mohou žít jako hluchoněmí. Společnost dnes spěje k individualismu, to znamená: starat se pouze o sebe. Žijeme s mechanismy, které nás činí slepými, hluchými, němými. Mnozí jsou „chyceni“ do virtuálních vztahů a nejsou schopni s nikým navázat vztah. Uzavření do sebe - hluchoněmí. Důsledkem toho je samota. I peklo se popisuje jako samota, kde není možno navázat jakoukoli komunikaci.

Náš hluchoněmý člověk, o kterém jsme slyšeli v evangeliu, na tom byl podstatně lépe. Měl totiž přátele, kteří ho měli nejen rádi, ale museli mít i víru, že Ježíš ho dokáže uzdravit. Nejen, že ho k Ježíši přivedli, ale prosí za něj, protože on prosit nemohl. V jejich snaze o dobro jejich přítele můžeme vidět první zprostředkování víry. Můžeme vidět jejich misijní rozměr. Co to znamená? Každý křesťan má před Bohem velkou odpovědnost za všechny lidi, kteří jsou ještě „hluší“. Ti, kteří jsou „hluší“ nemají nemocné uši, ale přesto neslyší, že Bůh o nich ví, že Bohu na nich záleží, že Bůh čeká na jejich obrácení a na to, aby je dovedl zpět k sobě do ráje. Co máme tedy dělat? Jak máme my sami nebýt „hluší“ a pomáhat druhým, jako ti přátelé z dnešního evangelia? Prosme za sebe navzájem a pomáhejme si na cestě k Ježíši. Jak? Můžeme začít tím, že si budeme vzájemně naslouchat. To znamená, že si na druhé uděláme čas. Že budeme o druhých přemýšlet a nebudeme stále jen spěchat. A co udělat, abychom v tom byli vytrvalí? Stejně jako Ježíš, obraťme své oči k nebi a prosme Boha našeho Otce za milosti, které nám On může dát.